

[Glistrup.]

gavnligt. Det er skammeligt, det, som flertallet presser ned over nationen i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Glistrups sidste ord om, at det er skammeligt, det, man presser ned over nationen i dag, får mig til at falde for fristelsen til at starte med et ændringsforslag, som er fremsat af fremskridtspartiet, nemlig det ændringsforslag, at personfradraget ikke, som vi foreslår, skal være 12.600 kr., men derimod godt 25.000 kr. Det er noget, man kan forstå naturligvis, indtil man så spørger: hvad koster det egentlig i provenutab at forhøje personfradraget fra 12.600 kr. til de ca. 25.000 kr.? Det koster sådan noget som 14-15 mia kr. Hvor er så den ansvarsfulde holdning henne? Ja, den er kun hjemme, hvis man gør det samme, som fremskridtspartiet gjorde, dengang vi havde finanslovdebat. Da sagde de: samtidig skal vi gennemføre besparelser ikke på 14-15 mia kr., men på ca. 26 mia kr. Hvad er det så, man rammer? $\frac{1}{5}$ af disse besparelser betyder ødelæggelse af det sociale velfærdssamfund, det betyder ophævelse af al boligsikring, strygning af børnehaverne, man skal ikke bare spare på børnehaver, men stryge, hvad der eksisterer af børnehaver, for, som man dengang så smukt sagde det, en folkepensionist eller en husmor kan jo for en billig penge gå hen og passe de andres børn. Lige-gyldigt hvad man i øvrigt mener om arbejdsløshedsunderstøttelsen, betyder det ned-sættelse af arbejdsløshedsunderstøttelsen med 1 mia kr. Se, det er det samfund, hr. Glistrup står og agiterer for også i dag, hvor vi taler om den økonomiske situation som helhed og de nødvendige afgifter.

Må jeg derefter vende mig til forliget som helhed. Der er i hvert fald én god ting at sige om det; vi har lettet personbeskatningen. Vi har gjort det på den måde, der er nødvendig, når vi ikke vil smadre det velfærdssamfund, som det har taget os andre menneskealdre at bygge op. Vi har gjort det ved at gennemføre nye afgifter, mens personbeskatningen blev lettet. Det var nødvendigt, for den har været overbelastet, og enhver ved, at i hvilket som helst system vil en overbelastning afsløre selv den mindste skævhed, og der er jo skævheder i vort personbeskatningssystem.

Den socialdemokratiske ordfører sagde i anledning af denne lettelse af personbeskatningen, som for den større dels vedkommende skyldes den automatiske regulering af personfradrag og statskat, at den radikale skatteordfører nok ville glæde sig over, at man havde bevaret den regulering, vi indførte fra radikal side i 1974. Ja, naturligvis, for indtil da steg personskattetrykket jo automatisk med pristallet. Når befolkningens indkomst steg 10 pct., steg med uændret skatteprocent og udskrivningsprocent automatisk de offentlige indkomster med 12-14 pct., og dermed steg skattetrykket jo. Både venstre og socialdemokratiet har til tider udtalt sig meget nedsættende om den nye regulering, som vi fik indført fra radikal side i 1974. Der er én ting, der glæder mig, og det er, at venstre og socialdemokraterne aldrig samtidig har været enige om at angribe den nye regulering, for så havde de haft et flertal.

Jeg tror, at befolkningen er klar over efterhånden, at dette er det første helt nødvendige led i, at vi får en rimelig fordeling af vores skattetryk på de direkte og indirekte skatter. Jeg gentager: skatter skal der til, hvis vi ikke ønsker at eventyre velfærdssamfundet, hvis vi ønsker, at der skal være medmenneskelighed tilbage i det samfund, vi alle er et led af.

Om de enkelte afgiftslove skal jeg ikke sige mange ord. Jeg sagde allerede ved første behandling, at man måtte tage det søde med det andet, og der er i afgiftsbuketten afgjort afgiftsforslag, som vi helst havde været foruden, men vi erkender, at der skal afgifter eller skatter til. Derfor anbefaler vi at gennemføre dem alle i dag.

Man kan naturligvis pille enkeltheder ud, og jeg kunne nok også her divertere folketinget med virkninger, som nok ikke ville være så rare for ret mange i dette land, men det skal jeg spare tinget for. Derimod må jeg kraftigt advare mod de overdivulser, der især kommer fra fremskridtspartiets side med hensyn til virkningen af afgifterne. Nu går jeg ud fra, at det er hr. Voigt, der har ansvaret for afsnittet om benzin og knallerter. Jeg ville såmænd ønske, at en sådan betænkning var noget nær folkelæsning, for jeg mener, at fremskridtspartiet med sine bidrag til betænkningen på helt afslørende måde har vist, at man ikke interesserer sig